



Tadeusz Waclaw Korzybski (1906–2002), biochemik, od 1956 roku profesor Instytutu Biochemii i Biofizyki PAN; wyodrębnił pierwszy polski preparat penicyliny; w okresie od 22 września 1922 do 12 września 1923 roku pełnił funkcję drużynowego 1. Mławskiej Drużyny Harcerzy im. Księcia Józefa Poniatowskiego, 1924, Materiały Tadeusza Waclawa Korzybskiego, APAN, III-385, j. 61

3. Harcerz jest pożyteczny i niesie pomoc bliźnim

„Pamiętam np., jak szereg tygodni pod rząd uczyliśmy się rymarstwa, żeby przy tym wykonywać pasy i plecaki dla legionistów oraz pasy do karabinów. Był to piękny warsztat, w którym p. Olga Małkowska ze swymi skautkami szyła plecaki, a my z drużyny Andrzeja Małkowskiego robiliśmy robotę rymarską.”

Fragment listu Felicjana Pintowskiego do Bolesława Leonharda, b.d., Materiały Aleksandra Kamińskiego, APAN, III-423, j. 37.

„Druh L. Rudowski prowadzi drużynę do 21 IX 1922 r. i zdaje ją d-howi Tadeuszowi Korzybskiemu, który był na kursie instruktorskim w Kazuniu Polskim. W drużynie było wówczas 53 chłopców. Praca wskutek energicznego postępowania d-ha T. Korzybskiego idzie przez cały rok dobrze, a nawet bardzo dobrze. Dzięki d-howi Korzybskiemu zostały założone w drużynie rzemiosła: krawieckie, szewskie i wyplatanie krzesel. Oprócz tego harcerze dobrze sobie radzą w założonym już przedtem warsztacie introligatorskim oraz w założonym w lutym 1923 r. zastępie stenografów.”

Fragment Kroniki 1. Mazowieckiej Drużyny Harcerzy ze zbiorów R. Juszkiewicza, [w:] *Z dziejów harcerstwa mławskiego 1913–1996*, Mława 1996, s. 15–16.



1. Mławska Drużyna Harcerzy im. Księcia Józefa Poniatowskiego w okresie, kiedy funkcję drużynowego pełnił Tadeusz Waclaw Korzybski, około 1923/1924, Materiały Tadeusza Waclawa Korzybskiego, APAN, III-385, j. 63



Znaczek dobrowolnych opłat na rzecz Harcerstwa Polskiego w Kijowie; pomoc w polu była jednym ze sposobów zbierania funduszy na harcerskie obozy, 1917, Materiały Józefa Hełczyńskiego, APAN, 25, j. 31



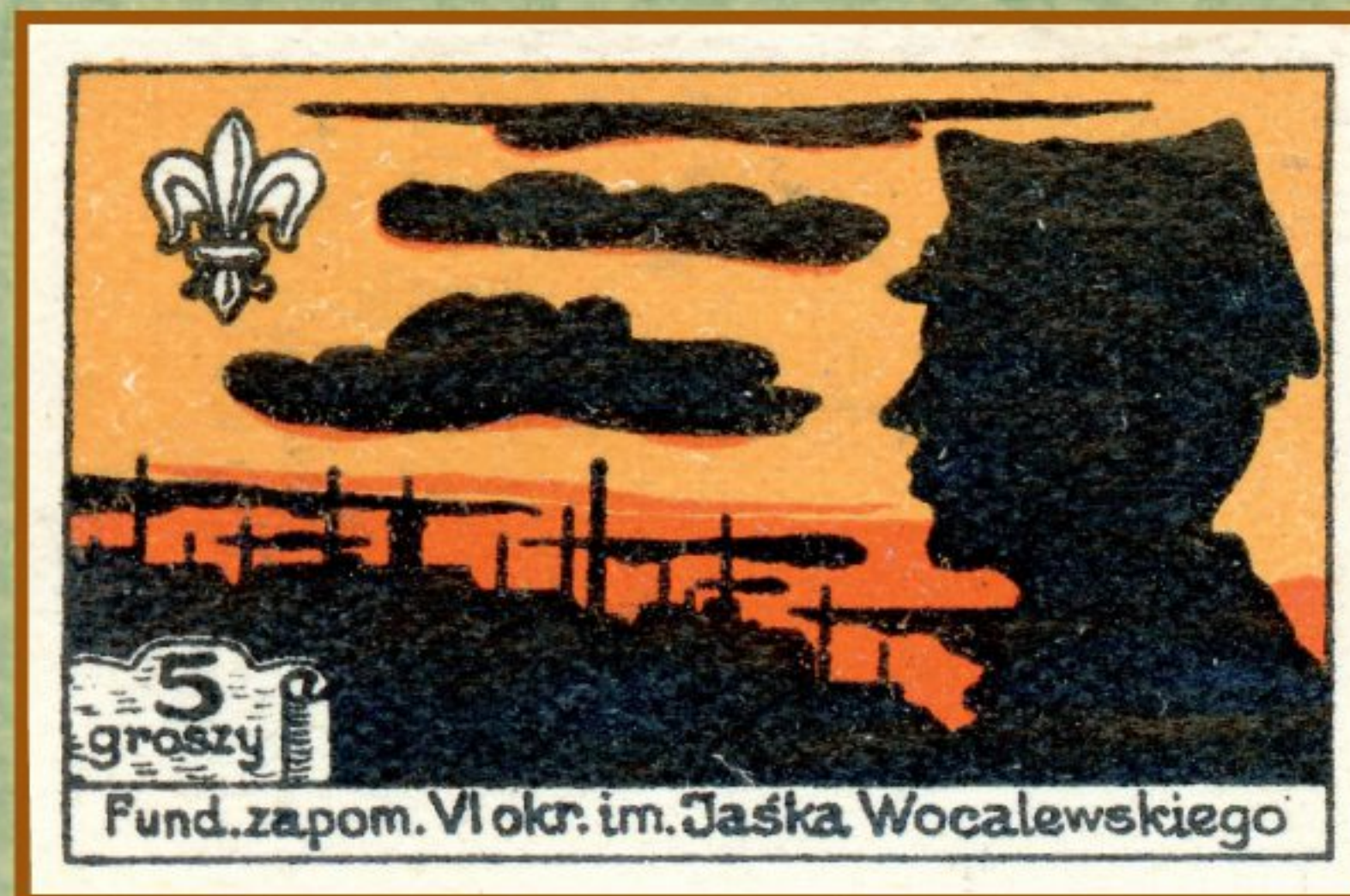
Wycieczka jednego z zastępów 1. Mławskiej Drużyny Harcerzy im. Księcia Józefa Poniatowskiego, około 1918, Materiały Tadeusza Waclawa Korzybskiego, APAN, III-385, j. 63

Pieniądze na obozy i kolonie letnie harcerze zarabiali sami, jednocześnie służąc sobie i innym: „Intensywna, całoroczna praca została uwieczniona pierwszą dwutygodniową kolonią letnią drużyny w leśniczówce Bogdanka w powiecie ciechanowskim. Koszty kolonii pokryła drużyna funduszami zdobytymi bądź to całoroczną pracą, bądź przez urządzenie zabawy kwiatowej w maju 1923 roku.”

Fragment Kroniki 1. Mazowieckiej Drużyny Harcerzy ze zbiorów R. Juszkiewicza, [w:] *Z dziejów harcerstwa mławskiego 1913–1996*, Mława 1996, s. 15–16.



1. Humańska Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki pracuje przy sianokosach; Aleksander Kamiński trzyma młodszego chłopca na ramionach, 1919, NWH/AK



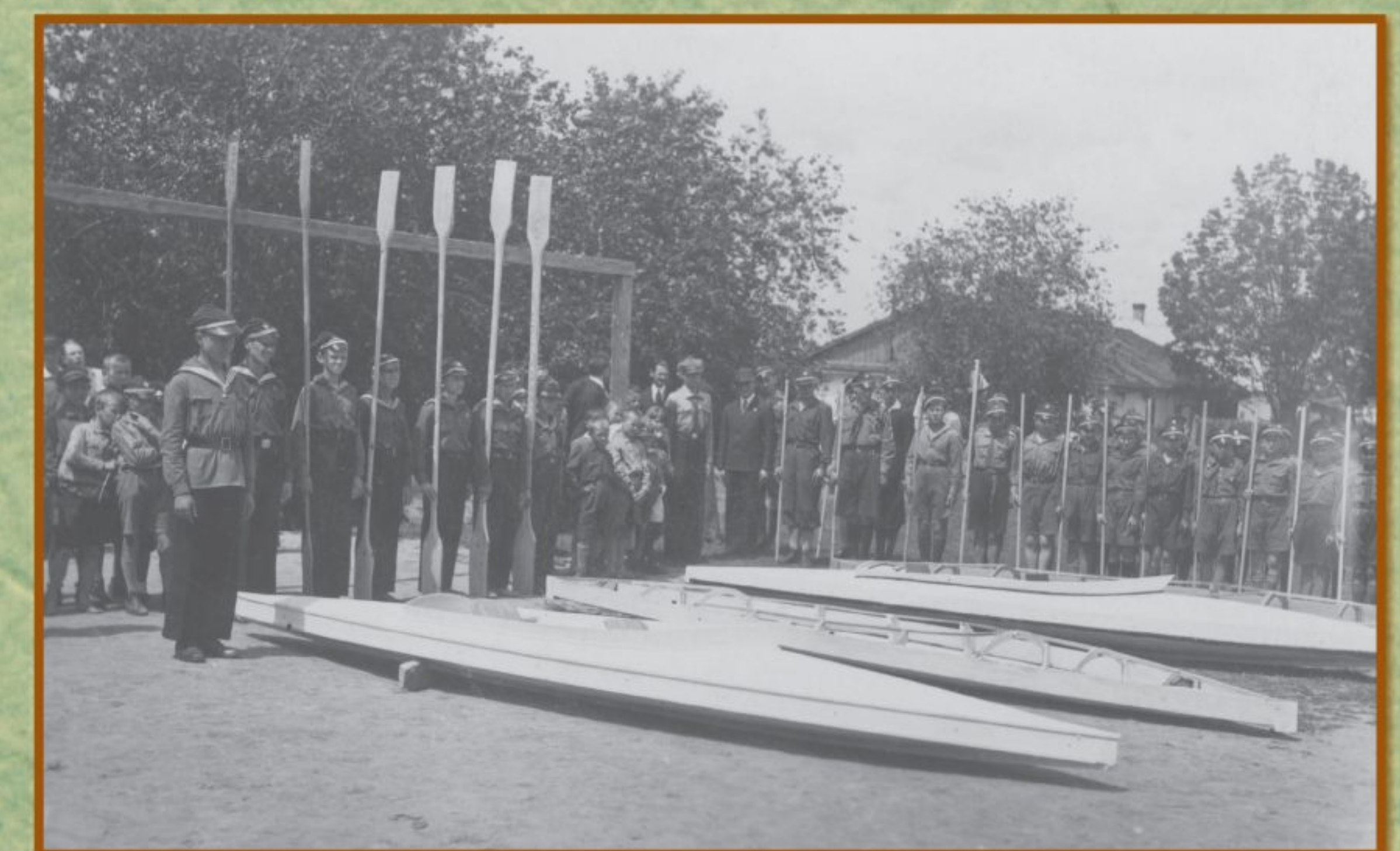
Znaczki Funduszu Zapomogowego im. Jaśka Wocalewskiego powołanego przez drużyny VI Łódzkiego Okręgu ZHP w 1917 roku; był to szczególny wyraz hołdu dla tragicznie zmarłego w wypadku tramwajowym najmłodszego przedstawiciela łódzkiej rodziny harcerskiej, a zarazem drużynowego 1. Drużyny Harcerskiej im. Tadeusza Kościuszki; jego członkowie zbierali fundusze ze sprzedaży pocztówek i znaczków i w ten sposób udzielali pomocy najmniej zamożnym harcerzom i harcerkom, b.d., Materiały Józefa Hełczyńskiego, APAN, 25, j. 31



Obóz ZHP w Nowym Sączu; harcerki w strojach ludowych pomagają przy żniwach, lipiec 1933, NAC, 1-P-588-46



Jubileuszowy Zlot 25-lecia Harcerstwa w Spale; skauci pracują przy budowie przeprawy mostowej na rzece Pilicy, lipiec 1935, NAC, 1-M-478-145, fot. Jan Ryś



1. Drużyna Harcerska w Równem prezentuje zbudowane przez siebie kajaki, 1919–1939, NAC, 1-P-796